

Beslutningsforslag nr. B 19

Folketinget 2014-15

Fremsat den 5. november 2014 af Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Benhke (KF)

Forslag til folketingsbeslutning

om etablering af en ungdomsdomstol for unge mellem 12 og 17 år

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte forslag om at etablere en ungdomsdomstol for unge lovovertrædere mellem 12 og 17 år. Herunder pålægges regeringen at

- indføre en ny ungdomskriminel lavalder fra 12 til 17 år,
- indføre regler om en særlig ungdomsretspleje for unge lovovertrædere fra 12 til 17 år, således at straffeprocessen for denne gruppe indrettes, så der tages de nødvendige hensyn til variationer i de tiltaltes modenhed og ungdomsdomstolens pædagogiske og opdragende sigte,
- etablere mulighed for, at ungdomsdomstolen kan udøve vide skønsmæssige beføjelser i forhold til at fastsætte sanktioner, herunder sikre mulighed for øget brug af samfundstjeneste som sanktion over for unge lovovertrædere i form af »restorative justice«, også kendt som genoprettende retfærdighed, altså at den unge tvinges til at erkende sin misgerning, sige undskyld og eventuelt sættes til at udbedre de skader, vedkommende har forårsaget,
- oprette en ungdomskriminalforsorg som en særlig afdeling under Kriminalforsorgen med ansvaret for gennemførsel og tilsyn af de sanktioner, som ungdomsdomstolen idømmer,
- sikre, at ungdomsdomstolen kan afsige straksdomme, og at de idømte sanktioner udføres hurtigt og konsekvent, så sanktionsforløbet dermed bliver sammenhængende,
- etablere mulighed for, at ungdomsdomstolen kan overføre sager fra domstolen til det sociale system såvel som til det almindelige domstolssystem,
- sikre, at Danmark fortsat respekterer vores internationale forpligtelser, således at unge under 18 år nøjagtig som i dag ikke sættes i fængsel med kriminelle over 18 år,
- sikre, at ungdomskriminalforsorgen har den nødvendige kapacitet til at håndtere særligt voldelige unge under 18 år,
- give øgede muligheder for at sikre, at henholdsvis åbne og lukkede institutioner får øget adgang til magtanvendelse over for utilpassede unge,
- sikre økonomiske incitamenter for kommunerne til at forbedre det kriminalpræventive arbejde,
- oprette et rejsehold mod ungdomskriminalitet, der kan sikre vidensdeling i kommunerne,
- forbedre mulighederne for, at ungdomskriminelle kan arbejde og studere straffeattesten ren,
- sikre mere viden om børn og unges oplevelser med kriminalitet,
- styrke SSP-samarbejdet.

Bemærkninger til forslaget

Ungdomskriminaliteten har siden 2006 været faldende for aldersgrupperne 10-17 år. I 2013 blev registreret 12.000 færre kriminelle forhold vedrørende unge under 18 år, end tilfældet var i 2006. Det gælder for stort set alle typer af kriminalitet, herunder vold, indbrud, tyveri og hærværk.

Faldet er på mange måder en succeshistorie, og det er et vidnesbyrd om, at de politiske initiativer, der blev taget op gennem 00'erne med bl.a. handlingsplanen »Stop Volden« i 2002 og den store pakke mod ungdomskriminalitet i 2009, har virket.

Forslagsstillerne finder det glædeligt, at færre unge begår kriminalitet, men samtidig dybt bekymrende, at der fortsat findes en hård kerne af ungdomskriminelle, der begår alvorlig kriminalitet. Politiet har eksempelvis mistænkt 14-årige for 3 voldtægter, 1 forsøg på manddrab, 13 tilfælde af alvorlig vold, 29 tilfælde af brandstiftelse, 115 røverier og 37 overtrædelser af våbenloven alene i 2013, jf. REU alm. del – svar på spørgsmål 1000 (folketingsåret 2013-14).

Efter forslagsstillernes opfattelse er det også åbenbart, at der bliver spekuleret i den kriminelle lavalder. I begyndelsen af 2014 forklarede en dreng således i en retssag, at hans gruppe havde aftalt, at han skulle skyde mod en butik i Køge, fordi han ikke kunne straffes, da han var 14 år på gerningstidspunktet. Der henvises til artiklen »Ung dreng erkender skyderi med smil på læben« bragt i Ekstra Bladet den 28. januar 2014.

Mens kriminaliteten generelt er faldende, tyder meget på, at der findes en hård kerne af kriminelle, der begår grovere og grovere kriminalitet. Det ses f.eks. ved, at der ved volds-episoder hyppigere bliver anvendt våben i form af knive, skydevåben eller slagvåben. I 2011-12 var 23 pct. af alle voldsepisoder med våben. I 1995-96 var det 12 pct. af tilfældene. I 2005-06 var det 20 pct. Der er generelt flere gerningsmænd i den enkelte voldsepisode. I 1995-96 var ca. 33 pct. af ofrene konfronteret med to eller flere gerningsmænd. I 2011-12 var det 46 pct. Det skyldes bl.a., at en større andel voldsepisoder sker med fire eller flere gerningsmænd. Der henvises til rapporten »Udsathed for vold og andre former for kriminalitet, offerundersøgelserne 1995-96 og 2005-12« af Flemming Balvig, Britta Kyvsgard og Anne-Julie Boesen Pedersen fra oktober 2013.

Partierne frygter, at denne generelle forræelse i samfundet også vil slå igennem hos de ungdomskriminelle. Uanset om en forbrydelse er begået af en person under myndighedsalderen eller den nuværende kriminelle lavalder, bør den ansvarlige unge opleve, at det har konsekvenser at bryde loven – ikke mindst på grund af hensynet til eventuelle ofre og den generelle retsfølelse.

Derfor foreslås det, at der skabes et nyt system til håndtering af ungdomskriminelle, der sikrer, at de unge mærker konsekvens, hvis de begår kriminalitet, men som omvendt også giver dem en fair og ordentlig chance for at komme videre; et nyt system, der kan tage vare på de ungdomskriminelle med konsekvens – men også med udstrakt hånd – for

at løse en alvorlig udfordring med unge, som ellers risikerer at blive tabt af systemet. Unge lovovertrædere skal naturligvis ikke dømmes som voksne, og deres straf skal have som formål at bringe den unge væk fra en kriminel løbebane. Eller som fire sagkyndige udtaler i kronikken »Ja til nedsættelse af den kriminelle lavalder« i Berlingske den 1. oktober 2014: Det handler om, »at de unge er nødt til at blive ansvarliggjort for deres handlinger og de dermed er nødt til at forstå, at handlinger generelt har konsekvenser, uanset hvilken alder man begår dem i. Ellers vil de blot fortsætte deres fejludvikling med forøget og alvorligere kriminalitet. Forebyggelse skal der selvfølgelig sættes stort på. Men alt kan desværre ikke forebygges«.

Der henvises endvidere til kronikken »Indsatsen skal skærpes for helt unge kriminelle« af Lars Løkke Rasmussen, Kristian Thulesen Dahl, Anders Samuelsen og Søren Pape Poulsen, Berlingske, den 14. september 2014.

Forslagsstillerne foreslår, at der oprettes en egentlig ungdomsdomstol, som fremover skal tage sig af alle former for straffelovsovertrædelser begået af unge mellem 12 og 17 år.

En ungdomsdomstol vil skabe langt større retssikkerhed. Den unge får ret til en forsvarer, og præcis som i det almindelige domstolssystem skal det bevises, at den unge rent faktisk har begået noget kriminelt, og enhver rimelig tvivl skal komme den tiltalte til gode. I dag risikerer unge, der er under den kriminelle lavalder, at modtage sociale sanktioner alene på politiets mistanke. Forslaget vil for denne gruppe betyde en væsentlig forbedring af den unges retssikkerhed. Ungdomsdomstolen skal beklædes af særligt uddannede dommere og andre børnesagkyndige, som er specialuddannede i at håndtere helt unge kriminelle.

Ankeinstans for ungdomsdomstolen vil være landsretten.

En lang række EU-lande har allerede i dag et særligt strafferetligt system til behandling af sager om kriminalitet begået af unge under myndighedsalderen, bl.a. Belgien, Frankrig, Holland, Irland og Tyskland, jf. REU alm. del – svar på spørgsmål 116 (folketingsåret 2013-14).

1. Indførelse af en ny ungdomskriminel lavalder.

Forslagsstillerne ønsker at indføre en ny ungdomskriminel alder, der går fra 12 til 17 år. Ved at definere en ny ungdomskriminel lavalder bliver det tydeligere, at al kriminalitet begået af 12-17-årige skal behandles efter særlige regler, der i højere grad end det almindelige straffesystem har et pædagogisk sigte. Indførelse af den nye ungdomskriminelle lavalder skal også ses som en øget beskyttelse af unge under 15 år, da den udgør et værn mod, at ældre kriminelle skubber »det grove arbejde« over til de yngre, fordi de ældre selv risikerer straf. En indførelse af en ungdomskriminel lavalder betyder også, at 12-14-årige får rettigheder, som de ellers ikke ville have i det nuværende sociale system. Derfor bidrager indførelsen af ungdomsdomstole i høj grad også til en markant øget retssikkerhed for unge.

2. Regler om en særlig ungdomsretspleje.

Strafferetsplejen er i dag kraftigt reguleret med henblik på at sikre en retfærdig rettergang. Forslagsstillerne finder, at den nuværende straffeprocess i nødvendigt omfang skal tilrettes for sager, der føres i ungdomsdomstolen, således at der tages hensyn til, at de tiltalte kan have forskellige udgangspunkter for at deltage i processen som følge af manglende modenhed. Straffeprocessen skal også tage hensyn til, at der i pådømmelsen af sagerne skal medvirke børnesagkyndige.

3. Skønsmæssige beføjelser til at fastsætte sanktioner.

Det er centralt for forslagsstillerne, at ungdomsdomstolen får vide beføjelser til at fastsætte sanktioner. Ingen er ens, og det skal ungdomsdomstolen have mulighed for at tage højde for. Én type sanktion passer ikke til alle, og derfor skal der være et større spillerum til at skræddersy den sanktion, der vil være mest effektiv i den konkrete sag. Det kunne eksempelvis være i form af omfattende samfundstjeneste, der antager en opdragende karakter, hvor man eksempelvis inddrager personale med relevant baggrund eller dømmer den unge til at passe sin skole. Domstolen skal også kunne fastsætte betingelser for, hvornår en forbrydelse kan slettes fra straffeattesten.

Derfor foreslår forslagsstillerne, at der udformes en særlig retspleje, der skal regulere behandlingen af kriminalitet begået af unge mellem 12 og 17 år, herunder valg af straffesanktioner. Forslagsstillerne forestiller sig, at den nye ungdomsretspleje skal indeholde følgende ting:

De foranstaltninger, som man allerede i dag i det almindelige domstolssystem kan idømme 15-17-årige, i form af f.eks. bøder, betingede domme, samfundstjeneste, ungdoms-sanktioner og ubetingede domme.

De sociale foranstaltninger, som de sociale myndigheder i dag kan iværksætte over for unge under myndighedsalderen, herunder f.eks. familierapi, tilbud om efterskoleophold, tilbud om en elevplads eller en ungdomskontrakt.

Øgede muligheder og fleksibilitet i forhold til at bruge samfundstjeneste, fodlænker, gps-armbånd, behandlingsforløb, uddannelse og ungdomssanktioner. Forslagsstillerne ser gerne, at samfundstjenestens nuværende kerneområde, berigelseskriminalitet, også bliver udstrakt til at omfatte f.eks. hærværk og mindre voldstilfælde for unge kriminelle i alderen 12 til 17 år. Med tanke på aldersgruppen, som forslaget er møntet på, finder forslagsstillerne det naturligt, at f.eks. graffitihærværk og mindre voldsepisoder kan omfattes af samfundstjeneste.

Genindførsel af fodlænkeordningen for unge kriminelle.

Oprettelsen af en ungdomsdomstol betyder således, at den vifte af sanktioner, straffe, samfundstjeneste, pålæg etc., som de benyttes i dag, ikke længere skal pålægges fra de sociale myndigheders side ved mistanke om kriminalitet, men derimod idømmes af ungdomsdomstolen. Tilblivelsen af en ungdomsretspleje vil dermed give øget retssikkerhed for den unge og mindske den vilkårlighed, som i dag i et vist omfang eksisterer i det kommunale system.

Det er vigtigt for forslagsstillerne, at der i ungdomskriminalretsplejen bliver indbygget de positive elementer fra ideen om »restorative justice«, også kendt som genoprettende retfærdighed, altså at den unge tvinges til at erkende sin misgerning, sige undskyld og eventuelt sættes til at udbedre de skader, vedkommende har forårsaget. Brugen af »restorative justice« betyder, at den unge konfronteres med de konsekvenser, vedkommendes handlinger har haft, og på hvilken måde de har skadet andre.

Det bemærkes, at det er forslagsstillerne opfattelse, at bagatelagte sager som f.eks. små slagsmål mellem 12-årige i skolegården skal kunne afgøres af politiet med en advarsel og altså ikke behøver at føre til en sag ved ungdomsdomstolen.

4. Oprettelse af en ungdomskriminalforsorg.

Der mangler i dag efter forslagsstillerne opfattelse en stærk koordinerende enhed til håndteringen af de kriminelle under 18 år. Ansvar er i dag fordelt på både kommuner og regioner. Det betyder, at opgaven i dag ikke løses godt nok, og at kvaliteten af de enkelte forløb lider skade. Det resulterer i for mange afbrudte forløb og dermed for mange »svingdørsunge«, der risikerer at få mere skade end gavn af deres behandling.

Derfor foreslås det, at der oprettes en særlig ungdomskriminalforsorg under Kriminalforsorgen. Kriminalforsorgen har allerede i dag et meget bredt net af forskellige typer sanktioner, behandlings- og fængselsformer rettet mod voksne lovovertrædere, og de ville også ved en udbygning kunne koordinere, føre tilsyn og løbende justere antallet af pladser til unge lovovertrædere på henholdsvis åbne og lukkede institutioner. Under afsoning skal der være individuel behandling og undervisning, således at man i hovedreglen har et højere uddannelsesnivea end før afsoning og kan gå direkte i gang med beskæftigelse eller en kompetencegivende uddannelse, når man skal udsluses, afhængigt af anbringelsens længde.

En central, statslig myndighed vil kunne sikre, at de forløb, der iværksættes over for unge lovovertrædere, ikke bliver præget af så mange opbrud og flytninger som i dag. De unge skal i stedet holdes i samme faste forløb med ensartede regler og krav på den samme institution.

Samling af opgaven under Kriminalforsorgen som landsdækkende koordinator vil dertil betyde, at muligheden for at opbygge en større ekspertise og viden om mulighederne for magtanvendelse forbedres, da magtanvendelse i dag allerede er en integreret del af Kriminalforsorgens arbejde.

Forslagsstillerne foreslår endvidere, at Kriminalforsorgen selv opretter lukkede institutioner for de groveste lovovertrædere udelukkende til personer under 18 år. Det kan eventuelt ske efter inspiration fra Grenens lukkede afdelinger. Her oplever den unge faste rammer, et fast forløb, adgang til terapi og målrettet behandling, hvor overholdelse af reglerne belønnes med tillid.

5. Straksdomme og sammenhængende sanktioner.

I relation til behandling af ungdomskriminelle er det centralt, at konsekvensen træder i kraft umiddelbart efter handlingen. Det er af afgørende betydning, at unge kriminelle dømmes hurtigt og dommen sendes til effektivering umiddelbart derefter. Hvis ungdomsdomstolen skal fungere optimalt, skal den sikre hurtighed i domsafsigelserne og straks eksekvere dommen. Det er dybt skadeligt, at ungdomskriminelle, der i dag i det almindelige strafferetlige system idømmes f.eks. ungdomssanktion eller lign., oplever lange perioder mellem domsafsigelse og efterfølgende iværksættelse af sanktionen. Der bør derfor indføres et straksdoms- og afsøningsprincip for unge mellem 12 og 17 år.

Det er vigtigt, at Kriminalforsorgen effektivt følger op på det unge menneske i udslusningsperioden samt efter endt sanktion. Udslusning fra institutioner skal i højere grad være direkte til job eller uddannelse. Man skal ikke længere kunne blive udsluset til ingenting. Hvis udslusningen kører skævt, må myndighederne gribe ind og forsøge at afværge den forkerte kurs.

Københavns Politi har gode erfaringer med at være medvirkende til at finde beskæftigelse til kriminelle unge. Projektet hedder »Ung i job« og har på knap 2 år fået 166 unge – primært med indvandrerbaggrund – til at opgive en truende kriminel løbebane til fordel for et ordinært fritidsjob. Der henvises til pressemeddelelse af 30. marts 2007 fra Københavns Politi, »Kriminalpræventiv pris til Amagerprojekt«.

6. Mulighed for at overføre sager fra ungdomsdomstolen til det sociale system såvel som til det almindelige domstolssystem.

Forslagsstillerne ønsker at sikre en mulighed for, at en sag kan overgå til behandling i det sociale system, hvis ungdomsdomstolen finder den unge uegnet til at blive behandlet i det strafferetlige system.

Ungdomsdomstolen skal ligeledes ved de alvorligste forbrydelser have muligheden for at overføre sager til det almindelige domstolssystem. Børn og unge er ikke voksne, men deres kriminalitet kan være lige så alvorlig. For offeret eller dennes pårørende er meget grove forbrydelser ikke mindre belastende, fordi gerningsmanden er f.eks. 14 år gammel og dermed under den nuværende kriminelle lavalder.

Fleksibiliteten med at udveksle sager mellem de sociale myndigheder og det almindelige strafferetlige system vil sikre, at ungdomsdomstolen i høj grad har mulighed for at tage hensyn til forbrydelsen, den ungdomskriminelle såvel som eventuelle ofre og udmåle en retfærdig og passende straf.

7. Sikring af, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser.

Danmark er forpligtet af internationale konventioner, herunder FN's børnekonvention, for at sikre, at unge under 18 år ikke kommer i fængsel med voksne. Der har i mange år pågået en diskussion af, om dette sker, og i hvilket omfang det sker.

Forslagsstillerne ønsker at sikre, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser, herunder at ingen børn og unge under 18 år sættes i fængsel eller varetægtsfængsel sammen med voksne. Forslagsstillerne ønsker derfor, at justitsministeren hvert år skal oversende en redegørelse til Folketingets Retsudvalg over, hvor mange unge under 18 år der har siddet i fængsler eller arresthuse under Kriminalforsorgen.

8. Sikring af, at ungdomskriminalforsorgen har den nødvendige kapacitet til at håndtere særligt voldelige unge under 18 år.

Selv om det ser ud til, at der er færre og færre ungdomskriminelle, eksisterer der desværre en hård kerne af unge, der begår meget alvorlig kriminalitet. Disse unge kan det i en kort periode være nødvendigt at anbringe i isolationsfængsel. Forslagsstillerne ønsker ikke, at dette sker i et almindeligt voksenfængsel som i dag, men i en særlig form for surrogationsfængsel. Der vil derfor efter forslagsstillerne opfattelse være behov for, at ungdomskriminalforsorgen råder over kapacitet til dette på f.eks. allerede lukkede institutioner. Forslagsstillerne ønsker på ingen måde, at praksis og anvendelse af isolationsfængsling for unge under 18 år udvides.

9. Øgede muligheder for at sikre, at henholdsvis åbne og lukkede institutioner ved dom får øget adgang til magtanvendelse over for utilpassede unge.

Forslagsstillerne ønsker, at ungdomsdomstolen får lovgivningsmæssig hjemmel til at beslutte, at der må anvendes magt i et nærmere specificeret omfang, indespærring m.v., hvis den unge ikke efterlever det, som domstolen eller institutionen har besluttet. I dag er konsekvenserne ved manglende deltagelse desværre alt for mangelfulde, og sanktionerne er ikke til stede i det kommunale sociale system.

Forslagsstillerne ønsker ligeledes, at det er muligt for ungdomsdomstolen at kunne idømme en ungdomskriminel placering på en bestemt institution.

10. Sikring af økonomiske incitamenter for kommunerne til at forbedre det kriminalpræventive arbejde.

Forslagsstillerne foreslår, at der sikres øgede økonomiske incitamenter til at forbedre det kriminalpræventive arbejde. Det kan ske gennem en højere grad af kommunal medfinansiering af udgifterne, når unge anbringes som følge af kriminalitet eller undergives en anden ungdomssanktion. Det vil give kommunerne et klart økonomisk incitament til at øge det kriminalpræventive arbejde, som halter i en del kommuner i dag. Medfinansieringen kunne eventuelt implementeres som en direkte betaling til Kriminalforsorgen efter fastlagte takster. Forslagsstillerne ønsker, at den nærmere udmøntning af finansieringsspørgsmålet fastlægges i dialog med KL.

11. Mulighed for at arbejde og studere straffeattesten ren

Straffeattester er en stor barriere for mange unge, som gerne vil ud af deres kriminelle løbebane. Trods projekter som High:five og lign. er der rigtig mange, som oplever, at straffeattesten er en barriere for dem i forsøget på at blive en ret-

skaffen samfundsborger. Kriminalforsorgen påpeger også, at dette ses som en straf efter endt afsoning.

Ikke alle unge kriminelle foretager en rationel kalkule inden den kriminelle gerning, hvorfor mangel på fremtidige karrieremuligheder ofte ikke står den enkelte unge helt klart.

Forslagsstillerne ønsker derfor at sikre, at muligheden for at komme i beskæftigelse efter afsoning øges markant ved at åbne mere for at give »en gulerod for god opførsel« for tidligere kriminelle med straffeattest. Dette vil motivere unge kriminelle til eksempelvis at tage en ungdomsuddannelse eller finde beskæftigelse frem for at falde tilbage i deres vante miljø.

De dømte skal stilles i udsigt, at perioden, hvor en strafbar handling optræder på straffeattesten, bliver forkortet, alt efter om de har gennemført en ungdomsuddannelse, anden uddannelse, mesterlære, gennemført en udvidet værnepligt tilfredsstillende, været beskæftiget eller lavet omfattende frivilligt arbejde.

Dog skal dette ikke være en mulighed for de unge, der dømmes for de værste former for kriminalitet som særlig grov personfarlig kriminalitet. Det skal fortsat være således, at myndighedernes adgang til kriminalregistre fastholdes af hensyn til eksempelvis politiet og sociale myndigheder.

12. Rejsehold mod ungdomskriminalitet.

Forslagsstillerne foreslår, at der oprettes et ungdomsrejsehold, som kan tage rundt til problemkommuner og hjælpe politi såvel som de sociale myndigheder med at håndtere ungdomskriminalitet. En anden opgave vil være at hjælpe med at udarbejde en systematisk og velfungerende politik på området. Mange kommuner efterspørger i dag konkret viden, redskaber og hjælp til at håndtere opgaven med utilpassede unge.

13. Behov for mere viden om børn og unges oplevelser med kriminalitet.

Forslagsstillerne foreslår, at der foretages en landsdækkende undersøgelse af omfanget af vold og trusler blandt børn og unge, som ikke anmeldes til politiet. Professor Flemming Balvig har tidligere foretaget den såkaldte Glad-saxeundersøgelse (»Den ungdom! – om den stadigt mere omsiggribende lovlydighed blandt unge i Danmark«, Flemming Balvig, Det Kriminalpræventive Råd, 2006), hvor

unge 14-15-årige i 1979, 1989, 1997 og 2005 har indrapporteret deres eget forhold til kriminalitet, og om de har været udsat for trusler, har begået kriminalitet eller lign. Der er dog behov for en langt mere omfattende undersøgelse, der sætter fokus på den hverdag, som børn og unge oplever. Undersøgelsen skal foretages blandt et repræsentativt udsnit af landets kommuner og lade sig inspirere af den undersøgelse, som Center for Alternativ Samfundsanalyse (CASA) foretog i København (»Kriminalitet blandt børn og unge i Københavns kommune – en spørgeskemaundersøgelse« fra 2005).

CASA-undersøgelsen blev gennemført ved, at alle elever i 4.-9. klasse på Københavns skoler i 2005 udfyldte et spørgeskema. Det fremgik, at 31 pct. havde været udsat for tyveri, 8 pct. for røveri, 16 pct. for vold, 26 pct. for trusler om vold. Gerningsmændene var typisk 13-15 år og jævnaldrende med ofrene. Valby lå på linje med resten af byen. Set i forhold til en lokal undersøgelse fra 2002 var der tale om en stigning. For resten af København var der intet sammenligningsgrundlag.

Hovedparten af kriminaliteten fandt sted uden for skoler og fritidsinstitutioner, men disse var absolut ikke kriminalitetsfrie områder. Dog var stort set ingen børn bange for at komme på skolerne og fritidsinstitutionerne (1 pct.), hvorimod 28 pct. var utrygge på togstationer, på bestemte gadestrækninger, i parker eller lign.

Det er en tendens, som er helt uacceptabel, og hvis de tendenser skal modgås, er det væsentligt at få kortlagt, om det er et byfænomen, eller om det modsvares af lignende tendenser i resten af landet. Det er også som led i en ungdomspolitik og forebyggelsesstrategi væsentligt, at kommunerne ved, præcis hvor de skal sætte ind.

14. SSP-samarbejdet skal styrkes.

Forslagsstillerne ønsker, at SSP-samarbejdet styrkes og skrives ind i et samlet lovværk. I dag er samarbejdet beskrevet i flere forskellige bekendtgørelser og spredt ud over Undervisningsministeriet, Justitsministeriet, Kulturministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold. Det er tid til at modernisere og præcisere samarbejdet. Dels skal den nyeste viden inddrages, herunder effekten af hurtig og konsekvent indsats, og dels skal de forskellige myndigheders forpligtelser stå fuldstændigt klart. Arbejdet skal med andre ord sættes mere i system på landsplan.

Skriftlig fremsættelse

Karsten Lauritzen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en ungdomsdomstol for unge mellem 12 og 17 år.

(Beslutningsforslag nr. B 19)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.